

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș.

Biurul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Nr. 1401—1925.

Cercular

Pentru întreaga provincie mitropolitană gr.-cat. de Alba Iulia și Făgăraș.

Veneratului Cler și Iubiților Fii,

uniți cu sfânta biserică a Romei din provincia metropolitană de Alba Iulia și Făgăraș, mântuire dela Domnul și binecuvântarea noastră arhierescă.

(Urmare)

3. În schimbul vizitării prescrise a celor patru basilici din Roma, cei de mai sus pot cere avizul confesarului, care are drept să le prescrie vreo faptă bună corespunzătoare stării și împrejurărilor între cari se află dânșii. Unul fiecare poate să-și aleagă de confesar pe ori și care dintre preoții înzestrați cu jurisdicție de a asculta spovedanii din partea episcopului lor legiuit.

4. Oricare confesar, înaintea căruia cineva săvârșește o spovedanie în vederea câștigării jubileului, e investit spre acest scop cu următoarele puteri:

a) Poate deslega (numai în forul intern) dela păcatele și cenzurile rezervate, fie chiar și în mod special Scaunului Apostolic. Nu poate însă deslega cazurile rezervate Scaunului apostolic „specialissimo modo” și nici dela erezia voluntară (formală) externă.

b) Poate deslega pe călugărițe dela orice vot privat pe care respectivele l'ar fi făcut după intrarea în călugărie, și care nu-s contrare disci-

plinei călugărești; și de asemeni voturile private ale surorilor din Congregațiile simple, fetelor și femeilor cu care trăiesc în aceeași casă, cu excepția voturilor rezervate scaunului apostolic (Can. 1309); prin comutare pot absolve chiar și dela obligamentul voturilor jurate.

Acestea ne-am ținut de sfântă datorință a Vi-le aduce la cunoștință mai ales vouă, iubiți preoți, cari împreună lucrători sunteți cu noi în lucrarea mântuirii sufletelor. Va fi grija voastră să nu întrelăsați un prilej așa de însemnat pentru a face părtași pe enoriașii voștri — cari întrunesc condițiile de mai sus — de favorurile anului sfânt jubilar; iar de altă parte acelora, cari ar dori să întreprindă o călătorie la sfânta Cetate, să le dați toate îndrumările de lipsă spre a se putea înscrie în ceata aleasă a pelerinilor români sub conducerea șefilor bisericești.

Dorind din tot sufletul ca anul jubilar să fie aducător de mult har pe seama sfintei noastre biserici u-

nite cu Roma, ca el să întărească credința strămoșească în sufletele fiilor bisericii și să ne aducă c'un pas mai aproape de unirea tuturor în credința propovăduită de Mântuitorul lumii și primită de strămoșii noștri de la cetatea sfinților apostoli Petru și Pavel; Vă împărtășim din inimă tuturor binecuvântarea noastră arhierască.

București, din conferința episcopască ținută în 26 Ianuarie 1925.

† Dr. Vasile Suciu

arhiepiscop și mitrop. de Alba Iulia și Făgăraș

† Dr. Iuliu Hossu

episcop de Gherla

† Dr. T. V. Frențiu

episcop de Oradea Mare

† Dr. Al. Nicolescu

episcop de Lugoj

Sf. Predanie

(Urmare)

Mai cetim la II Tim. c. 2 v. 2 „Cele ce a-ți auzit de mine în fața a multor martori, acestea le încredințați la oameni credincioși“. Deci cele ce ați auzit, și nu ce am scris. Apoi mai departe II Ioan v. ultim „Mai mult a-și avea să-ți scriu, dar n'am voit cu hârtie și cu cerneală, căci nădăduiesc că voi fi la voi, și voi vorbi față'n față. Apoi III Ioan c. 3, v. 14. „Multe ași avea încă să-ți scriu, dar n'am voit cu cerneală... să vorbim față'n față“. Sf. Ioan aici mărturisește cum că învățătura creștină nu o va scrie, ci o va predica, adică nu o va lua-o în sf. Scriptură, ci în vorbă, adică în predanie.

Din toate aceste vedem că Hristos și Apostolii au răspândit învățătura parte prin scris, ce se numește sf. Scriptură, parte prin vorbă, ce se numește predanie. Au scris numai la rugarea Romanilor, Corintenilor, ș.

a. și numai anumite învățături, dar nu toată legea creștinească! Învățătura creștină se cuprinde în sf. Scriptură și în sf. predanie adică în scris și prin graiu, prin predicare!

Toate aceste socotindu-le, nu ne putem mira de orbia acelor rătăciți, cari zic, că nu e și predanie, ci numai sf. Scriptură. Că nu le trebuie învățătura lui Hristos prin predicare, ci numai ce s'a scris. Să întrebăm pe atari rătăciți oare de unde știu că din câte cărți stă sf. Scriptură? Folosesc sf. Scriptură, care n'am avea dacă prin sf. predanie, prin S. părinții nu s'ar fi păstrat. Noi știm că prin vorbă graiu viu au rămas că câte cărți trebuie să folosim. Le știm din predanie adică prin învățătura lui Hristos propagată prin predicare, cari le-au însemnat S. Părinți. Deci predania e luată în scris, dar nu în scriptură ci în scrierile s. părinți, papii, cari au trăit aproape de vremea apostolilor, ba unii au fost chiar ucenici a lui S. Ioan cum e S. Clemente Romanul, S. Papia ș. a. De nu ne-ar fi însemnat sfinții părinți, papii cei dintâi prin predanie că câte cărți are sf. Scriptură, n'am ști azi nimic. Sf. Părinți, au mai spus, că trebuie să ținem învățăturile sf. Scripturi și a predaniei, adică cum, au spus sf. Pavel cele în scris și în graiu viu. — Deci predania e cheia scripturii.

(Va urma)

Pentru „Anul sfânt“

Pastorală episcopului Alexandru al Lugojului

Roma a fost pururea centrul de atracție al lumii întregi. „Încă pe vremea Romanilor păgâni ajunsese prin monumentalele sale bazilici, foruri, terme, apaducte, palate, studii, amfiteatre, arcuri de triumf, mausolee

și colonne, la atâta faimă, în cât ochii barbarilor rămâneau fascinați și subjugăți de atâta frumusețe...

Ce să zicem însă despre strălucirea câștigată de Roma, de când și-a fixat Scaunul între zidurile ei smeritul pescar din Galilea dela țărmul Tiberiadei? De atunci mărirea Romei a luat proporții nebănuite. Roma păgână nu văzuse ceeace ne este de dat nouă să vedem, creștinilor, fii credincioși ai Romei. Basilici ca a sfântului Petru, cu uriașa-i cupolă și imensele-i bolte: un cer pororât aievea pe pământ: San Paolo, un juvaer de arhitectură, sculptură și pictură bisericească: o vedenie din raiu; Santa Maria Maggiore, o grădină minunată de marmoră în multe-i capele și altarul confesiunii cu leagănul lui Hristos; San Giovanni în Laterano, mama tuturor bazilicilor, cu admirabilele mozaicuri, opera lui Leon XIII; Santa Croce în Gerusalemme, cu relicviile-i sfinte a patimilor Mântuitorului, ce n'au pereche'n lume; multele basilici ale Preacuratei Vergure Maria cu grațioasele picturi, sveltele colonne, gingașele arcuituri, bogăția de motive arhitectonice, și artistică împletitură a motivelor de pe tavanuri; biserica Gesù și a sfântului Ighnațiu, unde familiile aristocratice romane s'au întrecut pe sine în evlavie față de Dumnezeu și mărirea lui, fixând mărirea stilului rennaissance și baroc; San Gioacchino, unde pietatea tuturor nașunilor s'a întrecut în pietate smerită față de sf. Scaun apostolic, toate aceste și sute și sute altele au întrecut și covârșit cu mult mărirea Romei străbune. Sunt expresiunea genuină a spiritului romano-latin, schimbat la față și purificat de spiritul creator al creștinismului.

(După „Unirea“)

(Va urma)

8. Din catehism

Ce trebuie să creadă omul a cincea?

Omul a cincea trebuie să creadă cum că Dumnezeu răsplătește binele în veci, iară răul îl pedepsește în veci.

Că Dumnezeu răsplătește binele în veci este ușor să credem, însă este îngrozitor ideea că dacă vor fi trecuți mii și miliarde de epoci și perioade torturile osândiților nici că vor fi începute, ci în veci vecilor vor fi în totdeauna numai la începutul chinurilor.

Sunt cari zic, că veșnicia iadului nu se poate potrivi cu bunătatea lui Dumnezeu, zic că trebuie să fie un timp, fie acela cât de îndepărtat, când Dumnezeu se va îndura de suferințele îngrozitoare ale osândiților și în oare care formă va pune capăt suferințelor lor.

Acești oameni uită că Dumnezeu pe cât este de bun și îndurat pe atâta este și drept, și dacă nu ar fi drept nu ar fi Dumnezeu.

E grozavă această deplină dreptate adică adevărata, neîndurătoarea, nelipsita dreptate, care și-ar contrazice și e și, dacă până la cel mai de pre urmă ban nu ar pretinde plățirea datoriei (Mat. V. 26) aceea dreptate, asupra căreia ocară s'ar cuveni să cadă, dacă cu pătrunzătoarea-i privire ar trece și cea mai mică greșeală și nu ar răzbuna-o.

Și Dumnezeu nu ar fi Dumnezeu, dacă nu ar fi nesfârșit de drept — de o nesfârșită dreptate.

Iar păcatul fiind o vătămare, a cărei măsură este demnitatea și autoritatea lui Dumnezeu, adică o vătămare nemăsurată, singur numai prin o nemăsurată, infinită, veșnică — facere destul se poate expia.

Cât timp trăim, acesta este timpul îndurărilor „lucrați — zice Isus —

până aveți lumină, că vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze" în clipa morții se termină timpul îndurărilor și dreptul Judecător ne va judeca pentru vecie de așa cum ne va găsi în acea clipă dreptatea neîndurătoare, pentru că în acea clipă va fi sosit pentru noi timpul, de la care încolo noi nu vom mai putea lucra, adică nu vom mai putea schimba nimic în starea sufletului nostru.

De altă parte Isus în nenumărate rânduri a spus, că pedepsele iadului sunt veșnice. „Viermele lor nu moare și focul lor nu se stânge”. „Mergeți dela mine blestemaților în focul cel de veci”. „Și vor merge aceștia în focul cel de veci”.

Colectă.

Pentru procurarea clopotelor pe seama Bisericii române greco-cat. din Sighetul-Marmației au intrat mai nou și se cvitează cu adâncă recunoștință următoarele donațiuni marimonioase:

(Urmare)

Câte 100--100 Lei au dat:

1. d. Vasile și Pălăg Godja, 2. d. Teodor Uivaros, 3. d. Trifan Dragomir, 4. d. Pompei Dragomir, 5. Grigore Gheorghel, 6. d. V. Pop Coman cassar, 7. d. Ioan Trifoi, 8. d. Mih. Viad, 9. e. căpit. Ioan Pop, 10. d. căp. A. Enachescu, 11. d. ajut. slocot. Hârbu, 12. d. Petru Albu, 13. d. Ștefan Cziple, 14. d. Petru Gabrian, 15. d. Dumitru Jordea și soția, 16. Ioana

Muntean, 17. d. Ioan Moldovan, 18. d. George Roman, 19. d. Iacob Hășdăjan, 20. d. Ștefan Botizan, 21. d. Ștef. Balea, 22. d. Petru Borca interese, 23. d. Mih. Caverniuc, 24. d. Ștef. Pataki, 25. d. Petru Rad și 26. d. George Mârza.

d. Petru Cheresteș a dat: 60 lei.
Câte 50—50 Lei au dăruit:

1. d. Alexd. Ruja, 2. dl. Ict. Andronescu, 3. d. slocot. Jianu, 4. d. elev ad-tor Gavrilă Nic. 5. d. Ioan Grigor și soția, 6. Mihai Todor, 7. Maria Batin, 8. d. Ioan Iuga inv., 9. d. Ioan Pașca, 10. d. Mih. Butean.

Câte 40—40 Lei:

1. d. plut. m. Popescu, 2. d. plut. major Moldoveanu, 3. d. plut. m. Ciobotaru, 4. d. plut. m. Jitaru.

Câte 20—20 Lei:

1. d-ra Maria Rus și 2. d. plut. Ion Coste.

Au mai dăruit încă: 1. o văduvă 5 lei, 2. Catalina Herte 6 lei și 3. Ion Nacu 3 lei.

Interese: L. 510'68

Colecta prezentă: 16.844'68.

Colecta din trecut (vezi „Gazeta Maramureșană” No. 50, an. 1924) 51.069.33.

Suma totală 67.914.01 adică șasezeci și șapte mii nouă sute patrusprezece Lei și 0,1 ban.

Cu o cale se aduce sinceră mulțumită doamnei Maria Iul. Moys pentru frumosul și prețiosul covor, ce a binevoit a-l dona Bisericii cu ocaziunea sfințirii clopotelor.

Sighetul-Marmației, la 10 Aprilie 1925.

p. senatul bis.

Ilariu Boros m. p.
preot, vicar episcopal

Calendar săptămânal.

19-25 Aprilie 1925.

26. **Duminica Tomei** (Ev. dela Ioan c. 21 v. 19--31 inv. 1 gl. 1) S. M. Vasilie Episc. Amasiot.
27. Luni. S. M. Simeon fratele Domn. și Archiep. Ierusal.
28. Marți. SS. Ap. Iason și Sosipatru.
29. Miercuri. SS. 9 Martiri din Cistic.
30. Joi. Ap. Iacob a lui Zevedei † 44 d. H.
1. Mai. Vineri Sf. Profet Ieremia † 588 înainte de Hr.
2. Sâmbătă. Aducerea moașt. S. Par. Atanasie † 373.